

Ang mga Elepante

Si Abrahah na taga-Ethiopia ay ang kinatawan ng Hari ng Ethiopia sa Yemen. Nang nakita niya na ang mga Arabe ay nag-sasagawa ng pagdalaw sa Ka'bah sa Makkah, dumadakila roon, at nagsasadya roon mula sa mga malayong pook, ay nagpatayo siya ng isang malaking simbahan sa San'á [sa Yemen] upang ibaling sa simbhang ito ang mga Arabe na dumadalaw roon. Narinig iyon ng isang lalaking kabilang sa liping Kinánah (isa sa mga liping Arabe) kaya pinasok niya ito isang gabi at pinahi-ran ang mga dingding nito ng dumi ng tao. Noong nalaman ni Abrahah iyon ay nagwala siya at nagalit. Naghanda siya ng isang dambuhalang hukbo na binubuo ng 60,000 lalaki, na may kasa-mang siyam na elepante. Humayo siya kasama nila patungong Makkah upang wasakin ang Ka'bah. Pumili siya para sa sarili niya ng isang elepante na pinakamalaki sa mga elepante.

Noong dumating siya malapit sa Makkah ay tinipon niya ang hukbo niya at humanda sa pagpasok sa Makkah subalit ang mga elepante ay lumuhod at hindi sumulong. Tuwing ihinaharap nila ang mga ito sa dakong hindi nakaharap sa Ka'bah ay tumatayo ang mga ito at mabilis na lumalakad. Kapag ibinabaling naman nila ang mga ito patungong Ka'bah ay lumuluhod ang mga ito. Habang sila ay nasa gayong kalagayan, nagpadala si Allah sa kanila ng mga kawan ng mga pulu-pulutong na ibon na nagba-bato sa kanila ng mga maliit na batong idinarang sa apoy ng Impi-yerno. Ang bawat ibon ay nagdadala ng tatlong bato: isang bato sa tuka nito at tig-iisang bato sa bawat paa, na mga kasinlaki ng garbansos. Walang isa man sa kanila na tinatamaan na hindi nag-sisimulang nagkakaputol-putol at nagkakapira-pirasos ang mga bahagi ng katawan hanggang sa masawi. Kaya nagsialisan sila at tumakas. Nagbagsakan sila sa daan. Tungkol naman kay Abrahah, pinadalhan siya ni Allah ng isang karamdamang nagkandalagas dahil na doon ang mga dulo ng daliri niya. Dumating siya sa San'á noong naigupo na siya nang lubusan ng pinsala. Namatay siya roon.

Tungkol naman sa mga Quraysh, nagkahiwa-hiwalay sila ng mga landas at nagkubli sa mga bundok dala ng takot para sa mga sarili nila dahil sa hukbong iyon. Noong naganap sa hukbo ang naganap, panatag silang bumalik sa mga tahanan nila. Ang pang-yayaring ito ay limampung araw bago isinilang ang Sugo (SAS).

Ang Pagpapasuso¹

Noong naipanganak ang Propeta (SAS) ay pinasuso siya ni Thuwaybah na alila ng tiyuhin niya na si Abú Lahab. Napasuso na nito bago pa man siya ang tiyuhin niya na si Hamzah ibnu 'Abdulmuttalib at dahil doon si Hamzah ay naging isang kapatid ng Propeta (SAS) sa pagpapasuso. Yamang isa sa kaugalian noon ng mga Arabe na sila ay naghahanap para sa mga anak nila ng mga sisiwa² na nakatira sa disyerto kung saan matatagpuan para sa mga ito ang mga kakailanganin ng maayos na pisikal na paglaki. Nali-pat ang Propeta (SAS) sa isa pang sisiwa. Nang mga panahong iyon na ipinanganak si Muhammad (SAS) ay may dumating sa Makkah na isang pangkat ng mga babaing taga-disyerto ng liping Sa'd upang maghanap ng mga batang gagampanan nila ang pag-papasuso sa mga ito. Nagsimulang lumibot sa mga bahay ang mga babae. Silang lahat ay umayaw kay Muhammad (SAS) dahil sa pagkaulila nito at karalitaan nito. Si Halimah asSa'diyah (RA) ay isa sa mga babaing umayaw sa kanya. Subalit matapos ang pag-libot niya sa karamihan sa mga bahay ay hindi siya nakasumpong ng isang batang mula sa mayamang mag-anak na madadala niya kasama niya upang mapagaan ng upa sa pagpasuso rito ang pinagti-tiisan niya na kasalatan sa pamumuhay at tindi ng karalitaan, lalo na sa taong iyon ng tagtuyot. Kaya nagtungo siya pabalik sa bahay ni Aminah upang magkasya sa batang ulila at sa maliit na upa.

Dumating si Halimah (RA) sa Makkah kasama ng asawa niya, sakay ng isang inahing asnong payat na makupad lumakad. Noong nasa daan na pauwi habang siya ay kumakalong sa Sugo ni Allah (SAS) sa kanlungan niya, ang inahing asno ay tumatakbo na nang mabilis at iniwanan nito sa hulihan nito ang lahat ng mga sasak-yang hayop, na ikinamangha naman nang lubusan ng mga kasama sa daan.

Nabanggit ni Halimah (RA) na ang suso niya ay walang nai-dudulot kundi kaunting gatas at na ang pasusuhing anak niya ay palaging umiiyak dahil sa tindi ng gutom. Ngunit noong isinubo niya ang suso niya sa Sugo ni Allah (SAS) ay dumaloy nang masa-gana ang gatas. Isinalaysay rin niya ang tungkol sa tagtuyot sa lupain niya sa tirahan ng liping Sa'd. Subalit noong nagkamit siya ng karangalan ng pagpapasuso sa batang ito ay naging mabiyaya ang lupain niya at ang mga hayupan niya. Nagbago ang kalagayan niya nang lubos: mula sa kasalatan at karalitaan ay naging kasa-ganaan at kaginhawahan.

Tumagal si Muhammad (SAS) ng dalawang taon sa panga-ngalaga ni Halimah. Ito ay nahumaling sa kanya. Nakadarama ito sa kaibuturan nito ng mga bagay at mga pangyayaring hindi karaniwan na bumabalot sa batang ito. Matapos ang dalawang taong ito ay dinala siya ni Halimah (RA) sa ina niya at sa lolo niya sa Makkah. Subalit si Halimah (RA), na nakakita sa biyayang dala nito na nagbago sa kalagayan niya, ay nagpumilit kay Aminah na sumang-ayon na manatili ito sa piling niya sa isa pang pagka-kataon. Sumang-ayon naman si Aminah. Umuwi si Halimah (RA) sa tirahan ng liping Sa'd kasama ng batang ulila sa ama. Nag-uumpaw sa kanya ang galak at pinupuspos siya ng ligaya.

¹ (RA): *Radiyalláhu 'Anhu* para sa isang lalaki, *Radiyalláhu 'Anhá* para sa isang babae, *Radiyalláhu 'Anhum* para sa marami. Ang ibig sabihin nito ay: Kasiya-han siya (o sila) ni Allah. Ito ay panalanging binabanggit sa tuwing binabanggit ang pangalan o ang taguri ng Kasamahan o asawa ni Propeta Muhammad (SAS).

² Babae ng pagpapasuso ng gatas niya sa batang hindi niya anak.